

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่ เป็นเรื่องของการเน้นความอย่างหนึ่ง คือ เป็นการเน้นความสำคัญของความซ้อน

การเน้นความซ้อนนี้ เป็นผลมาจากการย้ายตำแหน่งของอนุประโยคบอกความใหม่ จากตำแหน่งหลังกริยาหลักมาอยู่ในตำแหน่งต้นประโยค อันเป็นการจัดลำดับความสำคัญของสาระที่เป็นความหลัก และความซ้อนเสียใหม่ จากเดิมที่มุ่งเน้นความหลักมาเป็นเน้นความซ้อนแทน

ในการย้ายตำแหน่งของอนุประโยคบอกความใหม่นี้ ผู้พูดเจ้าของภาษาแต่ละคนจะมีการตัดสินใจในเรื่องการยอมรับการปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่แตกต่างกัน กล่าวคือ อาจจะมีผู้พูดบางคนยอมรับสังกรประโยค เน้นอนุประโยคประโยคหนึ่ง แต่ในประโยคเดียวกันนั้น เองก็อาจจะมีผู้พูดบางคนที่ไม่ยอมรับการปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่

ดังนั้น ผลจากการวิจัยเรื่องนี้จึงไม่อาจกำหนดสรุปเงื่อนไขในการปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่ได้แน่นอนทั้งทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์

แม้ว่าไม่อาจกำหนดเงื่อนไขแน่นอนทั้งทางวากยสัมพันธ์ และอรรถศาสตร์ได้ก็ตาม แต่การวิจัยนี้พอจะเสนอปัจจัยทางวากยสัมพันธ์ และอรรถศาสตร์ที่น่าจะมีส่วนในการปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่ได้

ในทางวากยสัมพันธ์ การที่ไม่อาจกำหนดเงื่อนไขได้แน่นอนก็เนื่องมาจากการตัดสินใจที่ไม่ตรงกันในเรื่องการยอมรับการปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่ อย่างไรก็ตาม

ดูเหมือนว่า ในทางวากยสัมพันธ์การปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่มีส่วนสัมพันธ์กับประเภทของกริยาหลัก กล่าวคือ กริยาหลักจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เอื้อให้อนุประโยคบอกความใหม่ปรากฏต้นประโยคได้อย่างอิสระ กลุ่มที่เอื้อให้อนุประโยคบอกความใหม่ปรากฏต้นประโยคได้อย่างมีเงื่อนไข และกลุ่มที่ไม่เอื้อให้อนุประโยคบอกความใหม่ปรากฏต้นประโยคได้

ในทางอรรถศาสตร์ ก็ไม่อาจกำหนดเงื่อนไขแน่นอนได้ เพียงแต่พอจะมองเห็นว่า ลักษณะทางความหมายของกริยาหลัก เองดูจะมีความสอดคล้องกับการ เปลี่ยนโครงสร้าง ความของประโยคจากการที่เน้นความหลักมา เป็นการ เน้นความซ้อนด้วยการ เปลี่ยนตำแหน่งของอนุประโยคบอกความใหม่ จากตำแหน่งหลังกริยาหลักมาอยู่ต้นประโยค การที่ไม่อาจกำหนดเงื่อนไขแน่นอนทางอรรถศาสตร์ได้ ก็เพราะว่าไม่อาจหาขอบเขตทางอรรถศาสตร์ที่แน่ชัดตายตัวของกริยาหลักแต่ละกลุ่มได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่กริยาแต่ละกลุ่มมีลักษณะทางความหมายที่ไม่แยกจากกันอย่างเด็ดขาด แต่กริยาแต่ละกลุ่มมีความสัมพันธ์ทางความหมายทั้งที่ร่วมกันและแตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้สรุปได้ว่า กริยาหลัก และส่วนประกอบของกริยาหลักในโครงสร้างมีวิวัฒนาการในความเป็นไปได้สำหรับการปรากฏของอนุประโยคบอกความใหม่ในตำแหน่งต้นประโยค

อภิปรายผล

ลักษณะการ เน้นความซ้อนโดยการวางอนุประโยคบอกความใหม่ไว้ในตำแหน่งต้นประโยคนี้ เป็นปรากฏการณ์ที่อาจจะ เพิ่ง เข้ามาในภาษาไทย ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาข้อมูลที่เป็นวรรณกรรมร้อยแก้วประเภทจดหมายเหตุ พระราชพงศาวดาร นวนิยาย และเรื่องสั้นจาก เอกสารสมัยสุโขทัย ออยุธยา และรัตนโกสินทร์ แม้ว่าจะไม่ใช้การศึกษาที่เป็นทางการอย่างจริงจัง ก็ยังพบว่า ไม่ปรากฏการใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคใน เอกสารสมัยสุโขทัย ออยุธยา และรัตนโกสินทร์ตอนต้น แต่เริ่มปรากฏการใช้เป็นครั้งแรกในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทย ในปี พ.ศ. 2436 ซึ่งตรงกับปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โดยปรากฏในเรื่องสั้น เรื่อง จับคำถล่มแดง ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกเขียนกล่าวไว้ว่า แปลงมาจากภาษาอังกฤษ เรื่องสั้นนี้ได้ลงตีพิมพ์ในหนังสือวชิรญาณพิเศษ ฉบับวันที่ 14 ธันวาคม 2436

ลักษณะของสังกรประโยค เน้นอนุประโยคที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในวรรณกรรมร้อยแก้ว จะมีเครื่องหมายอัฒประกาศ " " คร่อมข้อความส่วนที่เป็นอนุประโยคบอกความใหม่ และมีเครื่องหมายจุลภาค , คั่นกลางระหว่างข้อความส่วนที่เป็น मुख्यประโยค และอนุประโยคบอกความใหม่ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

“ไม่จิ้นทรอก, ไม่จิ้นทรอก,” เขาว่า

“จ้ำ, นันแหละจ้ำ,” เขาตอบอย่างกระแทกกระทั้น

หลังจากปี พ.ศ. 2436 เป็นต้นมา ก็ปรากฏการใช้ประโยคแบบสังกรประโยค เน้นอนุประโยคมากขึ้นในหนังสือประเภทนวนิยาย และ เรื่องสั้นที่แปลหรือแปลงมาจากตะวันตก รวมทั้งที่แต่งขึ้นใหม่ด้วย

ผลการศึกษาการใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคที่ปรากฏในเอกสาร ทำให้อาจกล่าวได้ว่า การใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคบอกความใหม่ เป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่เข้ามาในภาษาไทย โดยเป็นผลมาจากกรรณิคมโครงสร้างมาจากตะวันตก ซึ่งอาจจะ เป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพราะตั้งแต่สมัยสุโขทัย เป็นต้นมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ไม่ปรากฏการใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยค จนกระทั่งปลายสมัยรัชกาลที่ 4 ซึ่งเป็นสมัยที่อิทธิพลตะวันตก เข้ามามีบทบาทในประเทศไทย มีการนำเสนออัน เท็จคติที่แปลมาจากตะวันตก ดังนั้นการใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคจึงปรากฏขึ้น และปรากฏอย่างแพร่หลายในงานเขียนประเภท เรื่องสั้น และนวนิยายใน เวลาต่อมา

ในปัจจุบันนี้ มีการใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคอย่างแพร่หลายมากขึ้น โดยเฉพาะ ในเรื่องสั้น และนวนิยาย รวมทั้งงานเขียนที่เป็นการแสดงความคิด เห็นที่มีลักษณะ เป็นการพูด ซึ่งมักปรากฏในคอลัมน์หนังสือพิมพ์รายวัน

สังกรประโยค เน้นอนุประโยคที่ปรากฏใน เอกสารในปัจจุบันนี้จะมี เครื่องหมาย อัฒประกาศ " " คร่อมข้อความส่วนที่เป็นอนุประโยคบอกความใหม่ เสมอ

ผู้วิจัยได้ทดลองนำประโยคสังกรประโยค เน้นอนุประโยคที่ปรากฏในเอกสารซึ่งมี เครื่องหมายอัฒประกาศคร่อมส่วนอนุประโยคบอกความใหม่ ไปสอบถามผู้พูดเจ้าของภาษา พบว่า

ผู้พูดเจ้าของภาษาจะยอมรับว่าอนุประโยคบอกความใหม่ที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศ สามารถย้ายไปอยู่ต้นประโยคได้ โดยไม่คำนึงว่าอนุประโยคนั้นจะเกิดกับกริยากุ่มใดเหมือน เมื่อคำนึงในกรณีที่เป็นกริยาพูด

ปรากฏการณ์นี้ดูเหมือนจะเป็นปรากฏการณ์ของภาษาเขียน และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นแตกต่างกันออกไปในเรื่องการยอมรับการปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่ที่ซึ่งทำให้ไม่สามารถมองเห็นปัจจัยทางวากยสัมพันธ์ และทางอรรถศาสตร์ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะในการตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามบางคนอาจจะพยายามอ่านออกเสียงในขณะที่ตอบ แต่บางคนอาจจะพยายามให้มีเครื่องหมายอัฒประกาศในประโยคนั้นก็เป็นได้

ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้น่าจะมีการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้วิจัย เสนอให้มีการศึกษาสังกรประโยค เน้นอนุประโยคที่ปรากฏในภาษาที่ใช้ในการเขียนในเชิงประวัติ (historical study) เพื่อดูว่า การใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคในแต่ละสมัยมีการใช้ที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน และมีวิวัฒนาการอย่างไร ทั้งนี้เพราะจากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ไม่มีใครมีการใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคในเอกสารที่ปรากฏในสมัยสุโขทัย อยุธยา และรัตนโกสินทร์ตอนต้น
2. เนื่องจากการปรากฏต้นประโยคของอนุประโยคบอกความใหม่ เป็นปรากฏการณ์ที่อาจจะเพิ่มเข้ามาในภาษาไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึง เสนอให้มีการสังเกตและศึกษาลักษณะการใช้สังกรประโยค เน้นอนุประโยคต่อไป
3. ผู้วิจัย เสนอให้มีการศึกษาว่า ลักษณะการเน้นความซ้อน เป็นลักษณะที่ขอยืมมาจากตะวันตกใช้หรือไม่
4. ผู้วิจัย เสนอให้มีการศึกษาบทบาทของ เครื่องหมายอัฒประกาศว่า เป็น เครื่องกำหนดความแตกต่างระหว่างภาษาเขียน และภาษาพูดจริงหรือไม่
5. ผู้วิจัยสังเกตว่ามีลักษณะการจัดลำดับความของมุขยประโยค และอนุประโยคอีกแบบหนึ่ง คือ มุขยประโยค แทรกอยู่ระหว่างข้อความของอนุประโยค ดังตัวอย่างจาก เรื่องสั้น

เรื่อง เลินเล่อ ซึ่งลงพิมพ์ในหนังสือวชิรญาณวิเศษ ฉบับวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๔๓๖

"เฮลโล" อ้ายบ๊าวว่า "ข้าอยากพบเองนะมึงนะอ้ายเขมรใช้ไหมหรือทวา"

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอให้มีการศึกษาการจัดลำดับความของประโยคดังกล่าวต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย